

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 745/2017
05.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1 КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Александра Илића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 294/15 од 13.12.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 30/17 од 20.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ јер нема прописан садржај, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 294/15 од 13.12.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 30/17 од 20.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 294/15 од 13.12.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је одређено да плати у две једнаке месечне рате по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора сагласно члану 51. став 2. КЗ тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора с тим што казна затворе не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 13.350,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да надокнади трошкове кривичног поступка приватном тужиоцу ББ износ од 391.510,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде док је оштећени ББ упућен да имовинско правни захтев остварује у парници.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 30/17 од 20.02.2017. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда

Основног суда у Ужицу К 294/15 од 13.12.2016. године само у делу правне оцене кривичног дела тако што је Виши суд кривично правну радњу за коју је окривљени оглашен кривим том пресудом правно квалификовану као кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, а у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Александар Илић без навођења законског основа, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП са предлогом да надлежни тужилац подигне захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд на седници већа размотрио је списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП које прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописано одредбом члана 485. став 1 ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.) примене „неуставног закона“ (тачка 2.) или повреде односно ускраћивање људског права и слободе (тачка 3.).

Одредбом члана 484. ЗКП, предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани чланом 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву, као разлог подношења наводи да сматра да постоје услови за подизање захтева за заштиту законитости из разлога предвиђених у члану 485. став 1. ЗКП, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем побијених пресуда.

Како је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. ЗКП), одлуке против којих је захтев поднет или поступак који им је претходио испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када је конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. ЗКП) није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним и другостепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић